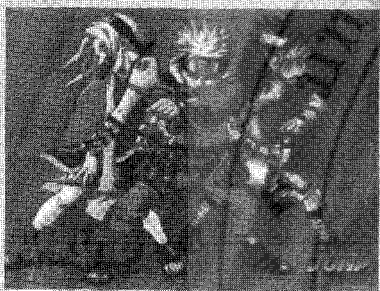

คำยืมภาษาญี่ปุ่น

ในภาษาไทย

ลลิตา ไชติรังษียากุล*

ารติดต่อสัมพันธ์กันระหว่างคนต่างชาติต่างภาษา กัน ทำให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ความคิด ศิลปวัฒนธรรม และวิทยาการต่างๆ แก่กันและกัน โดยมีภาษาเป็นสื่อ การยืมภาษาต่างประเทศเข้ามาใช้ในภาษาตน จึงเป็นเรื่องยากที่จะหลีกเลี่ยงได้ คำที่เราหยิบยืมมาใช้ เรียกว่า คำยืม (Loan Words) เจ้าของภาษาจะนำเอาคำยืมมาปรับหรือดัดแปลงระบบเสียง ระบบคำ เพื่อให้เข้ากับภาษาของตน เมื่อนำมาใช้ในภาษาเป็นเวลานาน ก็จะทำให้ไม่รู้สึกรู้ว่าเป็นคำยืม

ในภาษาไทยมีคำพูดอยู่จำนวนมากที่เป็นคำยืมมาตั้งแต่ดั้งเดิมด้วยอิทธิพลทางด้านศาสนา ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม การค้าขาย เป็นต้น คำเหล่านี้แทบจะสังเกตไม่ได้ว่า เป็นคำยืมมาจากภาษาต่างประเทศ ดังตัวอย่างเราใช้คำว่า โลก กาย เอก จิต ฯลฯ โดยไม่คิดว่า เป็นคำยืมภาษาบาลี เราใช้คำว่า เดิน ตรง เกิด ทรง ฯลฯ โดยไม่คิดว่า เป็นคำยืมภาษาเขมร ทั้งนี้เพราะ เรายืมคำเหล่านี้มาใช้เป็นเวลารับร้อยปีแล้ว และได้มีการปรับหรือดัดแปลงเสียงให้กลมกลืนกับภาษาไทยเป็นอย่างดี

*อาจารย์ประจำโปรแกรมวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สถาบันราชภัฏสงขลา

ปัจจุบันนี้ ยังมีคำยืมอีกจำนวนไม่น้อยที่เรารับเข้ามาใช้ด้วยอิทธิพลทางด้านเทคโนโลยีและเศรษฐกิจ คำยืมเหล่านี้รับมาจากวิธีทับศัพท์โดยตรงเป็นส่วนใหญ่หรือบางคำอาจดัดแปลงเสียงบ้าง ก็ไม่ผิดเพี้ยนไปจากเสียงเดิมมากนัก คำยืมเหล่านี้ได้แก่ ภาษาอังกฤษ ภาษาฝรั่งเศส และภาษาญี่ปุ่น ในภาษาญี่ปุ่นเองก็มีคำยืมภาษาอื่นมาใช้ในภาษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาษาอังกฤษ เช่น คอมพิวเตอร์ (Computer) ฮัมเบอร์เกอร์ (Hamburger) พิซซ่า (Pizza) ซูเปอร์มาร์เก็ต (Supermarket) แท็กซี่ (Taxi) โชโกแลต (Chocolate) ยุโรปปะ (ยุโรป) (Europe) สกี (Ski) ฯลฯ

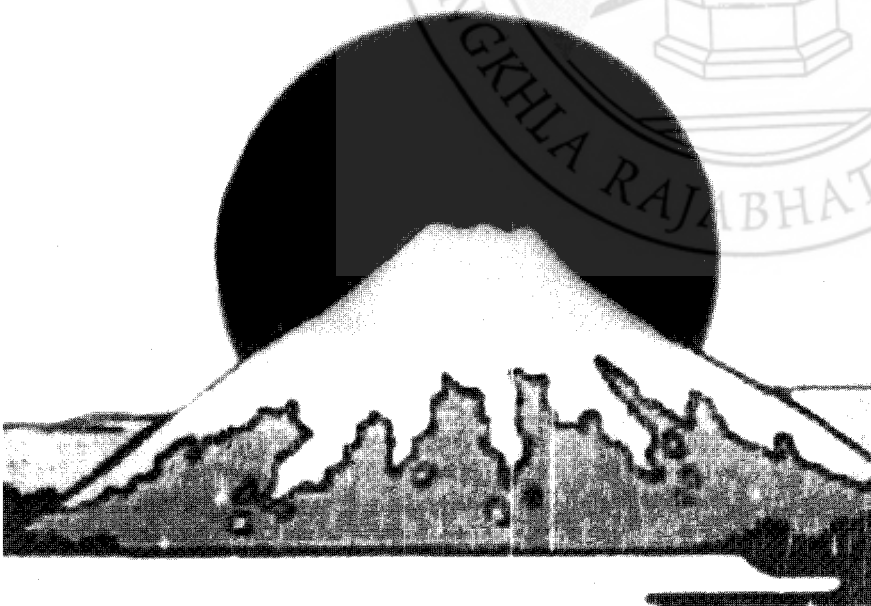
อย่างไรก็ตามในภาษาไทยคำยืมภาษาญี่ปุ่นก็เป็นอีกภาษาหนึ่งที่น่าสนใจถึงแม้ว่าคำยืมภาษาญี่ปุ่น จะเข้ามาปะปนในภาษาไทย ไม่มากเท่ากับภาษาอื่น ๆ

ก็ตาม

เมื่อพูดถึง ญี่ปุ่น แล้ว คนไทยรู้สึกจะคุ้นเคยเป็นอย่างมาก ทั้งนี้เนื่องจากในสมัยสงครามโลกครั้งที่ 2 ญี่ปุ่นได้อาศัยประเทศไทยเป็นทางผ่านไปยึดครองพม่า ในสมัยนั้นรัฐบาลไทยให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีจนมีศัพท์สแลงเรียกคนญี่ปุ่นว่า *ยุ่นปี่* หรือบางคนก็ยังเรียกสั้น ๆ ว่า *ยุ่น* หรือ *ไต้ยุ่น*

คำว่า ญี่ปุ่น ในภาษาไทยผู้เขียนสันนิษฐานว่า ดัดแปลงมาจากคำว่า *หยิกปิ้ง* ในภาษาจีนแต้จิ๋ว หรือ อาจจะดัดแปลงเสียงมาจากคำว่า *ยิดปุ่น* ในภาษาจีนฮกเกี้ยน ทั้งนี้เพราะในสมัยที่ญี่ปุ่นเข้ามาค้าขายกับไทยนั้น ชาวจีนตอนใต้ (แต้จิ๋ว, ฮกเกี้ยน) ก็ได้อพยพมาอยู่ในกรุงเทพฯ เช่นเดียวกัน โดยภาษาจีนทั้งสองภาษาดังกล่าว ยังคงมีอิทธิพลต่อคำยืม ภาษาจีนในภาษาไทยจนถึงปัจจุบัน

คำว่า ญี่ปุ่น ภาษาญี่ปุ่นเขียนว่า “日本” อ่านว่า *นิฮง* หรือ *นิฮอน* ตัวอักษร 2 ตัวนี้น่าจะมาจากภาษาจีนซึ่งแปลว่า *แหล่งกำเนิดของพระอาทิตย์* หรือ *ที่ที่พระอาทิตย์ขึ้น* ทั้งนี้เพราะในภาษาญี่ปุ่นนอกจากจะใช้ตัวอักษรแบบเดียวกับจีนแล้วยังมีความหมายตรงกันด้วย ส่วนฝรั่งเรียกญี่ปุ่นว่า *นิปปอน* (NIPPON) อาจเพี้ยนเสียงมาจากคำว่า *นิฮอน* ก็ได้แต่โดยทั่วไปฝรั่งจะชื่อว่า *Japan* ซึ่งแปลว่า *ที่เกิดของพระอาทิตย์* หรือ *Origin of the sun* ฝรั่งยังเรียกเกาะญี่ปุ่นว่า *Land of the rising sun* (ดินแดนรุ่งอรุณ หรือ อาทิตย์อุทัย) มีผู้สันนิษฐานว่า คำว่า *Japan* อาจจะมาจากคำที่เรียกคนญี่ปุ่น ในวรรณคดีโปรตุเกสว่า *จิบงกุ*

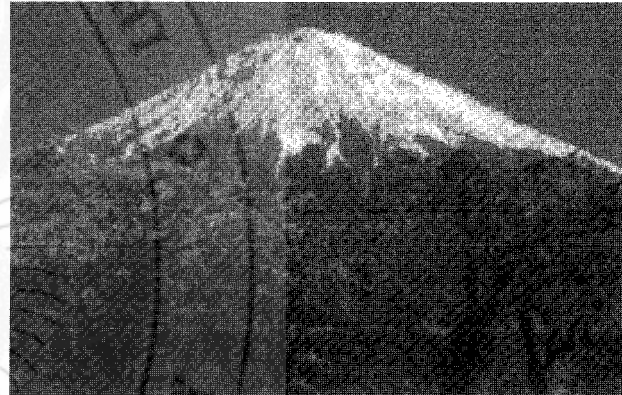
สำหรับคนไทยนิยมเรียกประเทศญี่ปุ่นว่า ดินแดนอาทิตย์อุทัย และคนไทยญี่ปุ่นว่า ลูกพระอาทิตย์ ทั้งนี้ชาวญี่ปุ่นเองก็ถือ ดวงอาทิตย์เป็นสัญลักษณ์ของญี่ปุ่น

ก่อนที่จะกล่าวถึงคำยืมภาษาญี่ปุ่น คำอื่นๆ ที่นำมาใช้ในภาษาไทย ในบทความนี้ขอนำเสนอ ประวัติการติดต่อสัมพันธ์ระหว่างไทยกับญี่ปุ่นเสียก่อนเพื่อจะได้ทราบถึงภูมิหลังของการนำภาษาญี่ปุ่นเข้ามาใช้ในภาษาไทย

ประวัติการติดต่อกับชนชาติญี่ปุ่น

ไทยกับญี่ปุ่นเริ่มติดต่อสัมพันธ์อย่างเป็นทางการในสมัยสมเด็จพระเอกาทศรถ (พ.ศ.2148-2153) แห่งกรุงศรีอยุธยา โดยมีโชกุนอียะฮะสุ ประกาศอนุญาตให้ไทยไปทำการค้ายังประเทศญี่ปุ่นโดยเสรี คนญี่ปุ่นที่เข้ามาค้าขายก็ได้มาตั้งบ้านเรือนอยู่รอบนอกกรุงศรีอยุธยา ปัจจุบันยังเรียกบริเวณนั้นว่า บ้านญี่ปุ่น

บุคคลที่มีบทบาทสำคัญในประวัติศาสตร์ เพราะเป็นบุคคลที่มีส่วนช่วยในการกระชับความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับญี่ปุ่น เป็นชาวญี่ปุ่นชื่อ ยามาดานางามาสะ ได้รับพระราชทานยศเป็น ออกญาเสนาภิมุข รับราชการมาตั้งแต่สมัยพระเอกาทศรถ หลังจากรัชสมัยพระเจ้าทรงธรรม ออกญากลาโหมชักชวน ออกญาเสนาภิมุขร่วมมือกันสนับสนุน พระเชษฐาธิราชขึ้นครองราชย์ (พ.ศ.2171) ต่อมาได้ร่วมกันกำจัดพระเชษฐาธิราช แล้วสถาปนาพระอาทิตย์วงศ์ซึ่งยังทรงพระเยาว์ขึ้นครองราชย์แทน แล้วออกญากลาโหมตั้งตนเองเป็นผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ ต่อจากนั้นออกญากลาโหม

เริ่มไม่ไว้วางใจออกญาเสนาภิมุขจึงคิดกำจัดออกญาเสนาภิมุข โดยให้ออกญาเสนาภิมุขไปปราบเมืองนครศรีธรรมราช ระหว่างนั้นพระอาทิตย์วงศ์ถูกลอบปลงพระชนม์ ออกญาท้าวใหม่สถาปนาตนเองเป็น *พระเจ้าปราสาททอง* หลังจากนั้นไม่นานออกญาเสนาภิมุขก็ถึงแก่กรรม บุตรชายคือออกขุนเสนาภิมุขได้ขึ้นครองเมืองนครศรีธรรมราช ต่อมาเกิดเหตุการณ์วุ่นวายขึ้น พระเจ้าปราสาททองจึงรับสั่งให้เผาหมู่บ้านชาวญี่ปุ่น และยิงปืนใหญ่เข้าไปในหมู่บ้านนั้นด้วย ญี่ปุ่นจึงหนีออกนอกประเทศไทย

เหตุการณ์เผาหมู่บ้านชาวญี่ปุ่นทำให้สัมพันธไมตรีระหว่างกรุงศรีอยุธยา กับญี่ปุ่นหยุดชะงักลง มีผลกระทบกระเทือนต่อเศรษฐกิจไทยเป็นอย่างมาก สมเด็จพระเจ้าปราสาททอง จึงทรงส่งทูตไทยไปเจริญสัมพันธไมตรีกับญี่ปุ่นในปี พ.ศ.2178 และ พ.ศ.2183 แต่ถูกญี่ปุ่นตอบปฏิเสธโดยอ้างว่า ตนเองไม่มีนโยบาย ติดต่อกับประเทศใด ๆ นอกจากจีนกับฮอลันดา ต่อ

มาในสมัยสมเด็จพระนารายณ์มหาราชไทยได้ทำการค้ากับญี่ปุ่น โดยอาศัยเงินเป็นตัวกลาง จนกระทั่งถึงรัชสมัยสมเด็จพระบรมโกศก่อนเสียกรุงไม่นานนัก

ไทยเริ่มมีสัมพันธไมตรีกันใหม่กับญี่ปุ่น ในรัชสมัยรัชกาลที่ 5 ในปี พ.ศ.2440 โดยจักรพรรดิญี่ปุ่นได้ส่งทูตมาทำสนธิสัญญาทางการค้ากับไทย ตั้งแต่นั้นมาประเทศทั้ง 2 ได้ดำรงความเป็นมิตรที่ดีต่อกันตลอดมา ต่อมาเมื่อเกิดสงครามโลกครั้งที่ 2 ไทยประกาศสงครามกับฝ่ายพันธมิตร ในปี พ.ศ.2484 และไทยให้ความร่วมมือกับญี่ปุ่นโดยให้ญี่ปุ่นใช้ประเทศไทยเป็นทางผ่านเพื่อไปยึดครองพม่า ต่อมา ปี พ.ศ.2488 รัฐสภาไทยบีบบังคับให้ จอมพล ป. พิบูลสงคราม ลาออกแล้ว ดร.ปรีดี พนมยงค์ ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ออกแถลงการณ์ว่า คนไทยไม่เห็นด้วยกับการประกาศสงครามกับพันธมิตร ม.ร.ว. เสณีย์ ปราโมช นายกรัฐมนตรีเจรจาเข้ากับฝ่ายพันธมิตรได้ผลเมื่อญี่ปุ่นแพ้สงครามไทยจึงไม่ได้ตกอยู่ในฐานะแพ้สงคราม

หลังจากสงครามโลกครั้งที่ 2 สิ้นสุดลง ไทยมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับญี่ปุ่นมากขึ้น ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ การทูต สังคม และการศึกษา ดังจะเห็นได้จากบุคคลระดับประมุขของประเทศ คือ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว สมเด็จพระนางเจ้า ฯ พระบรมราชินีนาถและพระบรมวงศานุวงศ์กับสมเด็จพระจักรพรรดิแห่งญี่ปุ่นและพระบรมวงศานุวงศ์มีความสัมพันธ์กันทางพระราชไมตรีทั้งที่เป็นทางการและส่วนพระองค์ ส่วนรัฐบาลก็ได้มีการเยี่ยมชมเยียนเชื่อมสัมพันธ์กัน แล้วมีโครงการร่วมมือ

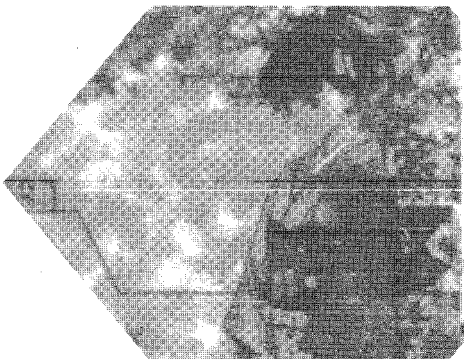

กันในด้านต่างๆ มากมาย จนถึงปัจจุบัน จะเห็นได้ว่า เมื่อวันที่ 20-21 ตุลาคม พ.ศ.2546 นายจุนอิชิโร โคอิสุมิ นายกรัฐมนตรีของญี่ปุ่นก็ได้มาร่วมประชุมเขตเศรษฐกิจเอเชียแปซิฟิก (APEC, 2003) ซึ่งประเทศไทยเป็นเจ้าภาพ

ในปัจจุบันนี้ญี่ปุ่นเข้ามามีอิทธิพลต่อประเทศไทย ด้านเศรษฐกิจมาก ทางด้านเอกชนของญี่ปุ่นได้เข้ามาตั้งโรงงานอุตสาหกรรมมากมาย เช่น อุตสาหกรรมผลิตรถยนต์ เครื่องใช้ไฟฟ้า อาหาร เป็นต้น ทำให้คนไทยมีงานทำ สินค้าบางอย่างถูกลง แต่ผลเสียที่ตามมา คือ สภาพแวดล้อมเป็นพิษ

ส่วนสินค้าญี่ปุ่นนั้นก็หลั่งไหลเข้ามาเป็นที่นิยมของคนไทยมาตั้งแต่สมัยสงครามโลกครั้งที่ 2 จนถึงปัจจุบัน ทำให้ประเทศไทยต้องเสียดุลการค้ากับญี่ปุ่นเป็น

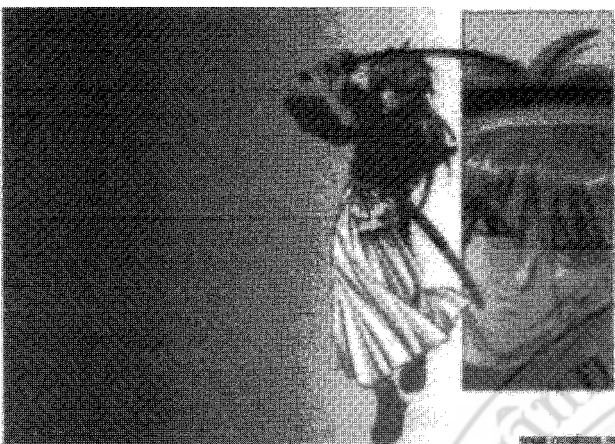
จำนวนมากทุกปี จนกระทั่งมีการรณรงค์ต่อต้านสินค้าญี่ปุ่น โดยกระบวนการของนักศึกษาหลายครั้ง เช่น ปี พ.ศ.2526 ศูนย์กลางนิสิตนักศึกษาแห่งประเทศไทย ได้จัดสัปดาห์ไม่ซื้อสินค้าญี่ปุ่น และเรียกร้องให้เพิ่มอากรขาเข้า สินค้าประเภทฟุ่มเฟือย นอกจากนี้ยังมีการเจรจาระหว่างรัฐบาลทั้งสองฝ่ายอีกหลายครั้งแต่ไม่ประสบผลสำเร็จ นอกจากนี้ญี่ปุ่นมีบทบาททางด้านเศรษฐกิจดังกล่าวข้างต้นแล้ว ปัจจุบันนี้ยังมีทางด้านการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นกันอย่างแพร่หลายในสถาบันการศึกษาของรัฐและเอกชนทั้งในระดับชั้นมัธยมตอนปลายและอุดมศึกษาโดยเฉพาะอย่างยิ่งในมหาวิทยาลัยหลายแห่งมีการเปิดสอนวิชาเอกภาษาญี่ปุ่นอีกด้วย และในแต่ละปียังมีคนไทยจำนวนมากไม่น้อยไปศึกษาต่อยังประเทศญี่ปุ่น อย่างไรก็ตามภาษาญี่ปุ่นที่เข้ามาปะปนในภาษาไทยนั้น ส่วนใหญ่เนื่องมาจากอิทธิพลทางด้านเศรษฐกิจเป็นสำคัญ ดังจะได้กล่าวในหัวข้อต่อไป

คำยืมภาษาญี่ปุ่นที่เข้ามาใช้ในภาษาไทย

คำภาษาญี่ปุ่นที่เข้ามาใช้ในภาษาไทย แบ่งออกเป็น 2 ประเภทดังนี้

1. คำยืมภาษาญี่ปุ่นที่ใช้ในชีวิตประจำวัน

เรารับมาโดยวิธีทับศัพท์โดยตรง คือออกเสียงตรงกับคำเดิม หรืออาจจะปรับเสียงไปจากคำเดิมเพียงเล็กน้อยเพื่อให้สะดวกในการออกเสียงในภาษาไทย ในที่นี้จะแบ่งคำยืมออกเป็นหมวดหมู่ โดยจะกล่าวถึงคำยืมภาษาญี่ปุ่นในภาษาไทย และความหมายดังต่อไปนี้

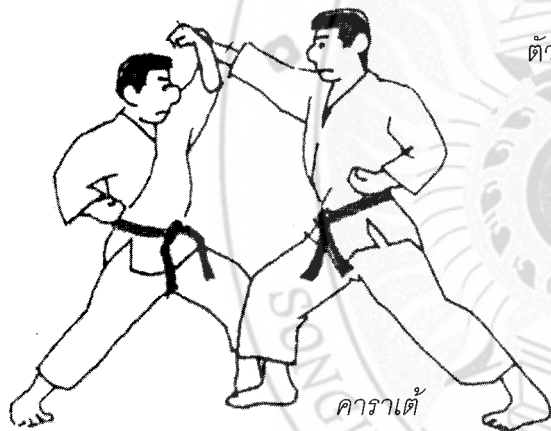
ซามูไร

1.1 คำที่เกี่ยวข้องกับอาหาร ตัวอย่าง เช่น

โชยุ	(น้ำซีอิ๊วญี่ปุ่น)
ซาบะ	(ชื่อปลาชนิดหนึ่ง)
เทมปุระ	(กุ้งชุบแป้งทอด เราเรียกว่า กุ้งเทมปุระ)
โมจิ	(ขนมญี่ปุ่นชนิดหนึ่ง นำข้าวเหนียวมาตำปั้นเป็นก้อนๆไม่มีไส้ แต่ไทยนำมาทำเป็นขนมใส่ไส้ถั่วเขียวบด)
ยากิโซบะ	(หมีผัด)
สาเก	(ชื่อเหล้าชนิดหนึ่งของญี่ปุ่น)
สุกียากี้	(ชื่ออาหารญี่ปุ่นชนิดหนึ่ง)

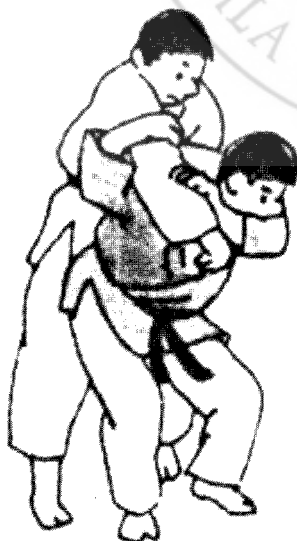
1.2 คำที่เกี่ยวข้องกับกีฬาและศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัว

ตัวอย่าง เช่น

คาราเต้

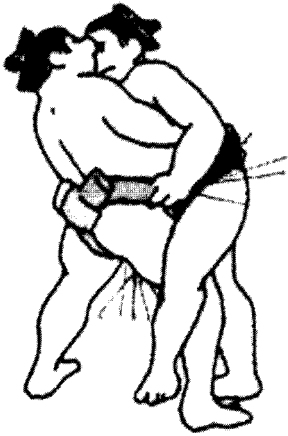
คาราเต้	(ศิลปะการต่อสู้ด้วยมือเปล่า โดยใช้อวัยวะต่างๆ เช่น มือ เท้า ศอก ศีรษะ ที่ฝึกจน แข็งแกร่ง)
เคนโด	(ศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัว ประเภทหนึ่ง)
ซูโม	(มวยปล้ำของญี่ปุ่น)
เทควันโด	(กีฬาฟันดาบ)
ยิวยิตสู	(วิชาป้องกันตัวประเภทหนึ่ง)
ยูโด	(กีฬาที่เป็นศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัว ประเภทหนึ่ง)
ไอคิโด	(กีฬาที่เป็นศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัว ประเภทหนึ่ง)

ยูโด

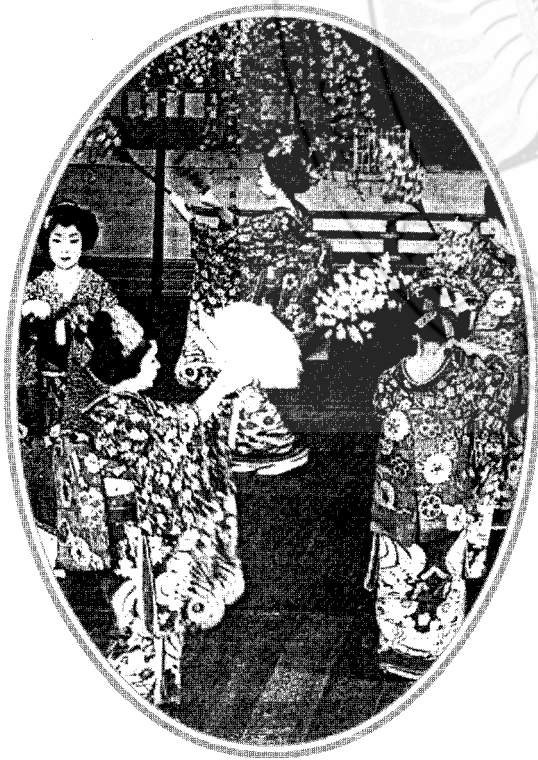
1.3 คำที่เป็นตำแหน่งนักรบและนักรบญี่ปุ่น ตัวอย่างเช่น

โชกุน	(ตำแหน่งจอมทัพญี่ปุ่น)
คามิกาเซ่	(หน่วยทหารกล้าตายของญี่ปุ่น)
ซามูไร	(ทหารดาบญี่ปุ่น)
นินจา	(สายลับของญี่ปุ่น)

1.4 คำเบ็ดเตล็ด ตัวอย่าง เช่น

- กิโมโน (ชุดแต่งกายประจำชาติญี่ปุ่น)
 เกอิชา (ผู้หญิงญี่ปุ่นที่มีศิลปะและวิชาซีฟในการปรนนิบัติผู้ชาย)
 กำมะลอ (เรียกการลงรักแบบญี่ปุ่น เช่น หีบ ไอ กระบะ ว่า เครื่องกำมะลอ ไทยนำมาใช้อีกความหมายหนึ่งว่า ของทำเทียมของที่ห้าหายาป ูไม่ทนทาน)
 ซินโต (ศาสนาดั้งเดิมของญี่ปุ่น ให้เคารพบูชาธรรมชาติ เช่น พระอาทิตย์ พระจันทร์)
 โชกุน (ชื่อสมมุติหนึ่ง)
 ชากระ (ดอกไม้ประจำชาติญี่ปุ่น)
 ซาโยนาระ (ลาก่อน)
 เซน (นิกายหนึ่งในพระพุทธศาสนา ลัทธิมหายาน)
 บูชิตो (ลัทธิของนักรบญี่ปุ่นโบราณ)
 เยน (หน่วยมาตราเงินของญี่ปุ่น)
 อาริกะไตะ (ขอบคุณ)

เกอิชา

ฮาราติริ

(การฆ่าตัวตายของทหารหน่วยกล้าตายของญี่ปุ่น เมื่อญี่ปุ่นแพ้สงครามโลกครั้งที่ 2 นายทหารของญี่ปุ่นได้ทำฮาราติริเป็นจำนวนมากถือว่าเป็นเกียรติอย่างยิ่งสมัยก่อนพวกเขาไม่ทำฮาราติริโดยการคว้านท้องตัวเองตาย)

ไฮกุ

(คำประพันธ์ชนิดหนึ่งของญี่ปุ่นคล้าย ๆ กลอนเปล่าของไทย)

2. คำยืมภาษาญี่ปุ่นที่เป็นชื่อเฉพาะ คำยืมภาษาญี่ปุ่นส่วนใหญ่ที่นำมาใช้ในภาษาไทย จะมีลักษณะเป็นชื่อเฉพาะ โดยเฉพาะอย่างยิ่งคำที่เป็นยี่ห้อสินค้าจะมีมากมาย นอกนั้นก็จะเป็นชื่อเมือง ชื่อตารา นักร้อง ตัวการ์ตูน เป็นต้น ในที่นี้จะกล่าวถึง ชื่อยี่ห้อสินค้า ชื่อเมือง ชื่อตารานักร้อง ตัวการ์ตูนและอื่น ๆ ดังต่อไปนี้

2.1 ชื่อยี่ห้อสินค้า

2.1.1 ชื่อยี่ห้ออาหาร

กูลิโกะ	(ชื่อขนมขบเคี้ยว)
ควาวอ้	(ชื่อขนมช็อกโกแลต)
ทิมไม	(ชื่อขนมอบกรอบ)
โดโตะ	(ชื่อขนมอบกรอบ)
ทาโร	(ชื่อขนมขบเคี้ยวหรือปลาเส้นปลาสวรรค์)
เบนโตะ	(ชื่อขนมอบกรอบ)
เมจิ	(ชื่อยี่ห้อนม)
อายิโนะทาคะระ	(ชื่อผงชูรส)
อายิโนะโมะไต	(ชื่อผงชูรส)
ฮานามิ	(ชื่อข้าวเกรียบกุ้ง)

2.1.2 ชื่อยี่ห้อรถยนต์

โตฮัทสึ	อิซูซุ
โตโยต้า	ฮิโน
มาสด้า	ฮอนด้า

2.1.3 ชื่อฮีโร่รถจักรยานยนต์

คาวาซากิ

ซูซูกิ

ยามาฮ่า

ฮอนด้า

2.1.4 ชื่อฮีโร่แบ่ง และเครื่องสำอาง

ยี่ห้อแบ่ง

โคโตโมะ

ยี่ห้อเครื่องสำอาง

คานะโบ ชิเซโด

คาโอะ บีโอร

โคคูริว ฮานาโกะ

2.1.5 ชื่อฮีโร่เครื่องใช้ไฟฟ้า

ชันโย

मितซูบิชิ

ไซโจเดนกิ

ฮิตาชิ

โตชิบา

2.2 ชื่อดารานักร้อง และตัวการ์ตูน ตัวอย่างเช่น

2.2.1 ชื่อดารานักร้อง

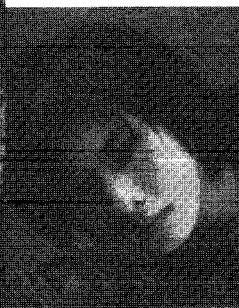
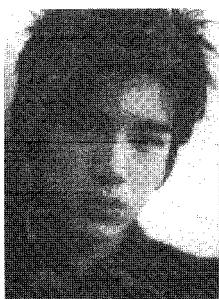
คิมูระ ทะคุยะ (ดารา, นักร้อง)

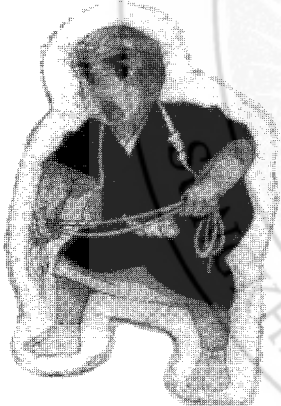
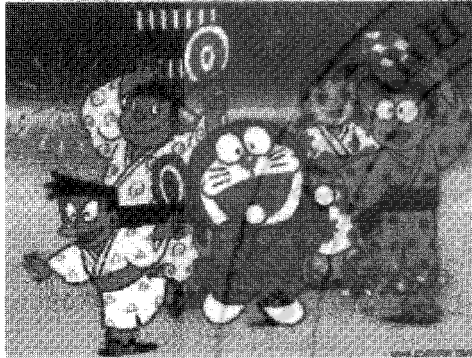
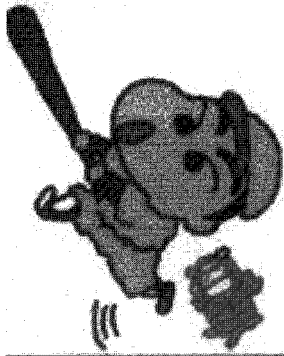
เคียวโกะ ฟุคะตะ (ดารา)

มาโคโตะ (นักร้อง)

ฮามาซากิ อะยุมิ (นักร้อง)

ฮิเดอากิ ทาคิซาวา (ดารา, นักร้อง)

2.2.2 ชื่อตัวการ์ตูน

อิคิวซัง	(ตัวเอกในเรื่องอิคิวซัง)
ชินเนม่อนซัง	(ตัวซามูไรในเรื่อง อิคิวซัง)
โตราเอม่อน	(ตัวเอกที่เป็นแมวสีฟ้าในเรื่องโตราเอม่อน)
โนบิตะ	(ตัวเอกที่เป็นเด็กในเรื่องโตราเอม่อน)
ชินจัง	(ตัวเอกที่เป็นเด็กในเรื่องชินจัง)
มาซาอะ	(แม่ของชินจัง)
มารูโกะ	(ตัวเอกในเรื่องมารูโกะ)

2.3 ชื่อภูเขาและชื่อเมือง

2.3.1 ชื่อภูเขา

ฟูจิ	(ฟูจิยาม่า)
------	-------------

2.3.2 ชื่อเมือง

เกียวโต	โอซาก้า
โตเกียว	โอกินาว่า
นางาซากิ	ฮิโรชิม่า
โยโกฮาม่า	ฮอกไกโด

2.4 ชื่อร้าน ภัตตาคารและโรงแรม

ไดอิชิ

โอบิชิ

นอกจากนี้ยังมีเครื่องใช้ เครื่องแต่งกายอื่น ๆ อีก เช่น ผ้าคลุมย่า นาฬิกาไซโก้ ฟิล์มสีฟูจิ เป็นต้น การยืมภาษาญี่ปุ่นเข้ามาใช้ในภาษาไทย ถึงแม้จะนำเข้ามาใช้จำนวนน้อยกว่าภาษาบาลี สันสกฤต เขมร อังกฤษ จีน มลายู ก็ตาม แต่ก็แสดงให้เห็นถึงอิทธิพลแห่งความสัมพันธ์ในด้านต่าง ๆ ระหว่างชนชาติทั้ง 2 ได้ดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับการติดต่อกัน ทางด้านเศรษฐกิจ ทำให้เรารับภาษาญี่ปุ่นเข้ามาใช้ในภาษาไทย มีทั้งคำที่ใช้ทั่วไปในชีวิตประจำวัน และคำที่เป็นชื่อเฉพาะซึ่งส่วนใหญ่เป็นชื่อสินค้า ชื่อยี่ห้อสินค้า เป็นต้น

อย่างไรก็ตาม แม้การยืมภาษาต่างประเทศมาใช้ในภาษาไทย ทำให้ภาษาไทยเจริญงอกงาม และมีคำใช้ในภาษามากขึ้นก็จริง แต่หากว่ายืมคำมาใช้มากเกินไปจนเกินไป ก็อาจจะทำให้เกิดผลกระทบต่อคำไทยได้

หนังสืออ้างอิง

- ทิพย์สุดา นัยทรัพย์. คำยืมภาษาต่างประเทศในภาษาไทย . พิษณุโลก :
วิทยาลัยครูพิบูลสงคราม, 2531
- ถนอม อานามวัฒน์ และ คนอื่น ๆ . ประวัติศาสตร์ยุคก่อนประวัติศาสตร์ไทย
ถึงสิ้นอยุธยา. พิมพ์ครั้งที่ 3 . กรุงเทพฯ : อมรรการ์พิมพ์, 2528.
- พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 . กรุงเทพฯ : นานมี
บุ๊คส์ พับลิเคชันส์, 2546.
- มาตยา อิงคนารต และ คนอื่น ๆ . ประวัติศาสตร์สมัยโบราณ
กรุงรัตนโกสินทร์ตอนต้น . กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2529.
- ลลิตา โชติรังษียากุล . ภาษาต่างประเทศในภาษาไทย . สงขลา : สถาบัน
ราชภัฏสงขลา, 2545.
- วิไลเลขา บุรณศิริ และสิริรัตน์ เรื่องวงศ์वार . คำบรรยายวิชา HI 331
ประวัติศาสตร์เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ 1. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
รามคำแหง. ม.ป.ป.
- นพพร สุวรรณพานิช . เพลินกับญี่ปุ่น . กรุงเทพฯ : แสงดาว , 2541.
_____ . มุมญี่ปุ่น . กรุงเทพฯ : ยูโรปาเพรส, 2541
- ส.พลายน้อย . เล่าเรื่องเมืองญี่ปุ่น . พิมพ์ครั้งที่ 2 . กรุงเทพฯ : แพร่พิทยา,
2518 .

สัมภาษณ์

จิราวรรณ นาคสีทอง และ ปณิตดา ศิริพานิช อาจารย์ผู้สอนภาษาญี่ปุ่น
ประจำโปรแกรมวิชาภาษาต่างประเทศ คณะมนุษยศาสตร์และ
สังคมศาสตร์ สถาบันราชภัฏสงขลา เป็นผู้ให้สัมภาษณ์
ลลิตา โชติรังษียากุล เป็นผู้สัมภาษณ์ เมื่อ 6 มกราคม 2547